

ГУН Андрій Леонтійович (Гун Андрей Леонтьевич; 14(26). 04. 1841 — 1924) — російський архітектор. Закін. С.-Петербур. АМ (1864). Срібна медаль за проект монастир. воріт із дзвіницею (1863). Від 1867 — академік архітектури, від 1907 — дійс. чл. АМ. Почес. чл. Інституту цивіл. інженерів. Використовував пластичні форми псевдоренесансу і псевдорос. напрямів, модернізовані істор. стилі. Працював у С.-Петербурзі в майстерні В. Резанова, брав участь у спорудженні палацу князя Володимира Олександровича, збудував житл. будинки на пл. Театральна, № 2; проспекті

Невський, № 45; вул. Велика Морська, № 59; Горохова, № 54; особняк на проспекті Ризький, № 27; надгробки Олександра II та його дружини в Петропавлів. соборі. Співавтор Воскресен. церкви на набережній Обвідного каналу, № 116 (1908). Був у Парижі й Москві, проектував для України. Автор добудови особняка Ф. Терещенка (нині Київ. музей рос. мистецтва на вул. Терещенківська, № 9, 1882–84; здійснив В. Ніколаєв). За проектом Г. споруджено Анастасіїв. собор у м. Глухів (нині Сум. обл., 1890-і рр.).

В. І. Тимофієнко

Бібліографічний опис:

Гун Андрій Леонтійович / В. І. Тимофієнко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-24714>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).